

Sygn. akt V KZ 53/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **M. M.**

skazanego z czyny z art. 233 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 29 listopada 2010r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego V Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt V WKK (...)

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji osobistej M. Ł.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego V Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia osobistej kasacji M. M. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 kwietnia 2016, sygn. akt V Ka (...), z uwagi na nieusunięcie jej braków w postaci sporządzenia i podpisania przez adwokata lub radcę prawnego – pomimo skutecznego wezwania M. M. do usunięcia tych braków.

Zarządzenie zostało zaskarżone przez samego skazanego, który w nim podniósł, że to zarządzenie jest „niezgodne, ponieważ został skazany za czyn niepopołniony, a ponadto po przedawnieniu okresu ścigania. Będzie dochodził tego w Strasburgu, chyba, że Sąd w K. ten błąd naprawi”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne, jakkolwiek podnoszone przez skarżącego okoliczności nie mogły mieć (z uwagi na swój charakter, a także przedmiot niniejszego postępowania) znaczenia dla tej oceny.

Zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. Prezes Sądu, do którego wniesiono kasację odmawia jej przyjęcia m.in. w razie wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 120 § 2 k.p.k. W badanej sprawie nie ulega wątpliwości, że kasacja (za którą uznano pismo skazanego o wyznaczeniu mu obrońcy z urzędu dla sporządzenia i wniesienia kasacji) została wniesiona przez osobę nieuprawnioną, gdyż zgodnie z art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego albo Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Po sporządzeniu przez wyznaczonego z urzędu dla skazanego radcy prawnego w dniu 1 lipca 2016 r. opinii o braku podstaw do sporządzenia kasacji w dniu 7 lipca 2016 r. Przewodniczący Wydziału wydał zarządzenie o wezwaniu skazanego do usunięcia braków formalnych kasacji poprzez jej sporządzenie przez obrońcę (będącym adwokatem lub radcą prawnym). O ile w aktach znajduje się odpis pisma z dnia 7 lipca 2016 r. którym wykonano to zarządzenie (k.208), o tyle brak jest potwierdzenia jego doręczenia skazanemu. Analiza pozostałych dokumentów w sprawie zebranych (po tej decyzji) też tego nie potwierdza, a w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia brak jest też wskazania karty akt sprawy na której to potwierdzenie skutecznego doręczenia skazanemu tego wezwania go do usunięcia braków kasacji ma się znajdować.

Stwierdzone zaszłości nakazywały zatem uchylenie zaskarżonego zarządzenia – jako, że dopiero doręczenie skazanemu w sposób prawidłowy wezwania do usunięcia braków w trybie art. 120 § 1 k.p.k i zaniechanie przez niego wykonania tych czynności, w terminie mu zakreślonym, liczonym od doręczenia tego wezwania, jest warunkiem odmowy przyjęcia kasacji zawierającej ten nieusunięty formalny brak.

Ponownie rozpoznając sprawę należy dołączyć do akt sprawy dowód doręczenia skazanemu owego wezwania do usunięcia braków formalnych kasacji.

W przypadku, gdy to nie będzie możliwe – wezwać ponownie skazanego do usunięcia tego braku w trybie art. 120 § 1 k.p.k.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.